

lets Karakter. Jeg er ikke utilbøjelig til at mene, at Prisen paa dette Produkt er saa høj her hos os, at det ligger langt over de Priser, hvortil man faar disse Produkter i voré Nabolande, og jeg vil derfor henvende mig til Ministeren, om vi ikke, samtidig med at vi kvittere Toldafgiften af dette Produkt, kunde komme paa det rene med, hvordan det stiller sig med Indførselen. Med Hensyn til Papirtolden er jeg enig med Finansministeren. Skulle vi gaa til Nedsættelse af Beskyttelse paa noget Punkt, mener jeg, at Papirindustrien har skaaret saa brede Remme gennem en Række af Aar, at der er Opfordring til at tage Tingene paa den Maade, som Finansministeren har gjort; og det var mig derfor nogen Overraskelse, at jeg hørte Finansministeren ved Forelæggelsen af Lovforslaget tale om sin Villighed til at gøre Indrømmelser paa dette Punkt. Thi det er det Punkt, hvor der mindst kan være Tale om at gøre Indrømmelser. Jeg mener i Almindelighed at kunne sige som Ministeren, at overalt, hvor der er Tale om at danne Truster eller den Art Forbindelser, hvorved man udbytter Befolkningen, er der Grund for os til at sætte en Stopper derfor. Ministeren var ikke villig til at give efter paa sit Krav om en høj Afgift for Vin og Silke. Det er meget muligt, at han ogsaa har Ret deri, og jeg vil derfor kun for Silkens Vedkommende nævne dette, om ikke der indføres Varer, i hvilke Indblanding af Silke er saa ringe og af saa let kendelig Art, at der ad toldteknisk Vej kan gøres nogen Forskel. Jeg har endnu at sige om de enkelte Ting, at naar jeg for mit Vedkommende fastholder det, Toldkommissionen i sin Tid blev enig om, gælder det i ganske særlig Grad Metalindustrien, som efter mit Skøn er en af de naturligste Industrier her i vort Land og en af de mest udbredte indenfor store Dele af Befolkningen. Og jeg tror, at de Overvejelser, som Toldkommissionen i sin Tid foretog paa dette Omraade, og de Resultater, hvortil den kom, ere tilvejebragte efter saa grundige og nøje Overvejelser, at man ikke i nogen væsentlig Grad bør forlade, hvad man den Gang blev enig om. Det er mig bekendt; at netop det, at man i 1897 og senere i 1900 forlod det,

som Toldkommissionen blev enig om paa dette Omraade, var en stærkt medvirkende Grund til, at Udsigten til at komme videre ved disse Løjligheder blev saa brat afskaaren, som den blev. Naar det ærede Medlem for Æbeltoft (N. Neergaard) i sit Foredrag forleden Dag et Par Gange kom til at hentyde til Forhandlingerne med den tidligere Finansminister Lüttichau og derigennem kom til at hentyde til den Stilling, jeg har indtaget, har jeg gennem en kort Bemærkning ved samme Lejlighed allerede svaret derpaa. Men jeg kan ikke undlade til nærmere Forklaring at komme tilbage til Spørgsmaalet. Jeg skal da sige, at jeg var meget betænkelig ved flere af de Indrømmelser, som den daværende Finansminister Lüttichau gjorde paa forskellige Omraader, ogsaa ved den Tilbøjelighed, han lagde for Dagen; til at gaa ind paa en mere omfattende Benyttelse af Værditold. Jeg behøver ikke at udvikle det, jeg her mener, videre, det har foreligget forklaret i tilstrækkeligt Omfang, og den ærede Finansminister har efter mit Skøn angivet saa gode Grunde til ikke at vove sig ind paa vilde Veje og i for stor Maalestok at gaa ind paa Værditolden, at jeg for mit Vedkommende kan henvise dertil. Jeg kommer saa til Spørgsmaalet Luksustold, og jeg nægter ikke, at det er med nogen Forbavselse, jeg har været Vidne til de faldne Udtalelser, ikke mindst til dem, der faldt fra den sidste ærede Taler. Han syntes at bevæge sig med stor Frihed paa forskellige Omraader. Men jeg skal dog begynde med, hvad der er sagt af forskellige andre ærede Medlemmer. Jeg kan ikke undlade at fremhæve, hvad det var, Agrarerne udtalte, da de for 13 Aar siden fremsatte deres Krav; de gik netop ud paa at kræve stærk Beskatning af alt, hvad der kom ind under Begrebet Luksus, og jeg mener endnu, at der er god Grund for os til ikke i alt for høj Grad at fravige det, som vi den Gang betragtede som Luksus. Hvor skulle vi ellers finde Kompensation for de forskellige Nedsættelser, hvorom der kan blive Tale?

Til Slutning vil jeg gerne sige et Par Ord om den mere finansielle Side af Sagen, Spørgsmaalet om at tilvejebringe Balance for Statskassens Vedkommende. Den